

Міністерство освіти і науки України
Державний вищий навчальний заклад
«Чернівецький транспортний коледж»

Розглянуто

на засіданні циклової комісії
загальноосвітніх дисциплін

Протокол № 7

«19» лютого 2021р.

«Затверджую»

«19» лютого 2021р.

Директор коледжу

В.М. Димитрюк

Голова циклової комісії

Т.В. Замфір

**ПРОГРАМА
ВСТУПНОЇ СПІВБЕСІДИ
З ІСТОРІЇ УКРАЇНИ**

для вступників на основі повної загальної середньої освіти
для здобуття освітньо-професійного ступеня
фахового молодшого бакалавра

за спеціальностями: 273 *«Залізничний транспорт»*

274 *«Автомобільний транспорт»*

275 *«Транспортні технології»*

Чернівці, 2021

Пояснювальна записка

Програма вступної співбесіди з історії України для вступників на основі повної загальної середньої освіти до Чернівецького транспортного фахового коледжу для здобуття освітньо-професійного ступеня фахового молодшого бакалавра охоплює матеріал чинної навчальної програми з історії України 10–11 класів, затвердженої Наказом Міністерства освіти і науки № 1407 від 23 жовтня 2017 року, й реалізує засади компетентісно орієнтованого навчання історії.

Співбесіду мають право проходити абітурієнти, яким, відповідно до Правил прийому на навчання до Чернівецького транспортного фахового коледжу, надане таке право.

Пропонована програма передбачає виявлення динамічної комбінації знань, вмінь, навичок, способів мислення, поглядів, цінностей, інших якостей вступників, що визначає здатність особи провадити подальшу навчальну діяльність. Головним для всіх компетентностей є: читання та розуміння, уміння висловити свою думку письмово, критичне та системне мислення, здатність логічно обґрунтовувати позицію.

Програма вступного випробування розроблена для осіб, які здобули повну загальну середню освіту. В ній враховано державний статус української мови.

Контрольні завдання мають на меті перевірити та оцінити рівень сформованості історичної компетентності.

Очікувані результати навчально-пізнавальної діяльності описані в Програмі як завдання, виконання яких вступники повинні продемонструвати. Завдання **знати** передбачає, що вступники повинні, використовуючи джерельну інформацію, назвати й обґрунтувати часові межі історичного явища; віднести історичну подію до певного часового проміжку, історичного періоду; розпізнати на карті позначені, але не підписані історико-просторові об'єкти; стисло описати історичне явище, процес (перелічити ознаки), вільно відтворити представлене пояснення факту (розкрити зміст, вплив, значення), виділити суттєві характеристики поняття (пояснити, дати визначення) тощо.

Виконання вступниками завдання **вміти** має продемонструвати його/її здатність оперувати певним алгоритмом дій: відбирати з масиву фактів ті, що характеризують історичне явище чи процес; розміщувати відібрані факти в хронологічній послідовності, синхронізувати їх відповідно до історико-географічних регіонів чи адміністративно-політичних утворень. Вміти користуватися картою як джерелом інформації, виділяти потрібну (тобто аналізувати) і групувати за певною ознакою (класифікувати) інформацію з різних джерел; систематизувати, узагальнювати та інтерпретувати факти; характеризувати явища, процеси, періоди, геополітичну ситуацію; порівнювати, визначати передумови й наслідки історичних подій, мотиви вчинків історичних осіб, висловлювати й обґрунтувати судження про їхні рішення, позиції, погляди, діяльність; виявляти факти, які ставлять під сумнів пропоновані твердження (наводити контраргументи); прогнозувати суспільні зміни тощо.

Очікувані результати навчально-пізнавальної діяльності вступників зорієнтовані на формування предметних і ключових компетентностей і

викладені через знання й уміння, які відповідають знаннєвому, смисловому й діяльнісному компонентам.

Комплексним показником рівня історичної освіти є **предметно-історична компетентність** тобто здатність пізнавати минуле, заснована на знаннях, ціннісних орієнтирах і досвіді, набутих під час навчання. Елементами історичної компетентності є:

- *хронологічна компетентність*, тобто уміння орієнтуватися в історичному часі, встановлювати близькі та далекі причино-наслідкові зв'язки, розглядати суспільні явища в конкретно-історичних умовах, виявляти зміни і тяглість життя суспільства;
- *просторова компетентність* – уміння орієнтуватися в історичному просторі та знаходити взаємозалежності в розвитку суспільства, господарства, культури і природного довкілля;
- *інформаційна компетентність* – уміння працювати з джерелами історичної інформації, інтерпретувати зміст джерел, визначати їх надійність, виявляти і критично аналізувати розбіжності в позиціях авторів джерел;
- *логічна компетентність* – уміння визначати і застосовувати теоретичні поняття для аналізу й пояснення історичних подій та явищ, ставити запитання та шукати відповіді, розуміти множинність трактувань минулого та зіставляти різні його інтерпретації;
- *аксіологічна компетентність* – уміння формулювати оцінку історичних подій та історичних постатей, суголосну до цінностей та уявлень відповідного часу чи відповідної групи людей, осмислювати зв'язки між минулим і сучасним життям.

Перелік тем для підготовки до вступної співбесіди з історії України

Зміст навчального матеріалу	Зміст програми
<p align="center">Тема 1. СТАРОДАВНЯ ІСТОРІЯ УКРАЇНИ</p>	<p>Первісний лад на території України. Трипільська культура. Грецькі міста-держави Північного Причорномор'я та їх вплив на етнічні та соціальні процеси регіону. Давні слов'яни. Розклад первісного ладу. Утворення племінних союзів у східних слов'ян. Заснування Києва.</p>
<p align="center">Тема 2. РАННЬОФЕОДАЛЬНА ДЕРЖАВА КИЇВСЬКА РУСЬ (IX-XII ст.)</p>	<p>«Норманська теорія» походження Русі. Об'єднання східнослов'янських племен навколо Києва. Соціально-економічний і політичний лад Київської Русі (IX-XI ст.). Впровадження християнства. Міжнародне становище Давньоруської держави. Місце культури Русі в світовій культурі.</p>
<p align="center">Тема 3. ІСТОРІЯ УКРАЇНИ У XII - ПЕРШІЙ ПОЛОВИНІ XIV ст.</p>	<p>Причини феодальної роздробленості. Формування місцевих князівських династій. Соціально-економічний і політичний лад Галицько-Волинського князівства. Данило Галицький. Боротьба з монголо-татарською навалою. Занепад Галицько-Волинської держави.</p>
<p align="center">Тема 4. ФОРМУВАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОСТІ У XIV - ПЕРШІЙ ПОЛОВИНІ XVII ст.</p>	<p>Походження і поширення етноніму «Україна». Характеристика основних ознак української народності. Походження української національної символіки.</p>
<p align="center">Тема 5. ЛИТОВСЬКО- ПОЛЬСЬКИЙ ПЕРІОД УКРАЇНСЬКОЇ ІСТОРІЇ (ДРУГА ПОЛОВИНА XIV - ПЕРША ПОЛОВИНА XVII ст.)</p>	<p>Входження українських земель до складу Великого князівства Литовського. Кревська унія 1385 р. Загарбання українських земель шляхетською Польщею. Люблінська унія 1569 р. Брестська церковна унія 1596 р. Братства в Україні. Адміністративно-політичний устрій України у складі Речі Посполитої у др. пол. XVI століття. Утворення Кримського ханства. Турецько-татарські напади на Україну.</p>

<p>Тема 6. СОЦІАЛЬНО- ЕКОНОМІЧНІ ВІДНОСИНИ В УКРАЇНІ НАПРИКІНЦІ ХІV - ПЕРШОЇ ПОЛОВИНИ ХVІІ ст.</p>	<p>Стан сільського господарства, техніка землеробства. Панщинно-фільваркове господарство. Сільська община і дворище. Литовські статuti. Закріпачення селянства. Розвиток ремесла. Промисли. Торгівля. Рівень розвитку товарно-грошових відносин. Міста. Магдебурзьке право.</p>
<p>Тема 7. УКРАЇНСЬКЕ КОЗАЦТВО</p>	<p>Причини та передумови формування козацтва як суспільного явища. Територія і час формування. Виникнення козацьких Січей та місця їх розташування. Д. Вишневецький. Господарські заняття козаків. Військово-адміністративний устрій Запорізької Січі. Козацьке звичаєве право. Утворення реєстрового козацтва.</p>
<p>Тема 8. ВИЗВОЛЬНА ВІЙНА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ В СЕРЕДИНІ ХVІІ ст. ПІД ПРОВОДОМ Б. ХМЕЛЬНИЦЬКОГО</p>	<p>Причини, характер і рушійні сили визвольної війни. Б.Хмельницький. Перші перемоги. Формування української державності в ході війни. Внутрішня і зовнішня політика гетьманського уряду. Военні дії 1649-1653 рр. Українсько-російський договір 1654 р. Приєднання України до Росії. «Березневі статті» 1654 р. Війна України і Росії з Польщею у 1654-1656 рр. Віденське перемир'я 1656 р. Загострення суперечностей між Б.Хмельницьким і Москвою.</p>
<p>Тема 9. ГЕТЬМАНЩИНА. РУЇНА.</p>	<p>Боротьба старшинських груп. І. Виговський та його політика. Гадяцька угода 1658р. Ю.Хмельницький. Переяславські статті 1659р. Розкол Гетьманщини. Руїна. Чорна рада 1663 р. Політика П. Дорошенка. Гетьман І. Самойлович. Конотопські статті 1672 р. Чигиринські походи турецько-татарських військ та їх провал. «Вічний мир» 1686 р. Остаточне закріплення розчленування України. Обрання гетьманом І.Мазепи. Коломацькі статті 1687р.</p>
<p>Тема 10. СОЦІАЛЬНО- ЕКОНОМІЧНИЙ РОЗВИТОК І СУСПІЛЬНО- ПОЛІТИЧНИЙ УСТРІЙ УКРАЇНСЬКИХ</p>	<p>Адміністративно-політичний устрій Лівобережжя. Обмеження влади лівобережних гетьманів. Зміцнення позицій російських воєвод. Підпорядкування української церкви Московській патріархії. Слобідська Україна: заселення, адміністративний устрій, система управління. Соціально-економічні наслідки визвольної війни 1648-1657 рр. Феодально-</p>

<p>ЗЕМЕЛЬ У СКЛАДІ РОСІЙСЬКОЇ ДЕРЖАВИ У ДРУГІЙ ПОЛОВИНІ XVII ст.</p>	<p>кріпосницька політика козацької старшини. Економічний розвиток Лівобережної та Слобідської України. Політичне та економічне становище Запоріжжя.</p>
<p>Тема 11. РОЗВИТОК УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ У XIV- XVII ст.</p>	<p>Умови й загальна характеристика розвитку культури України. Зміни в національній мові. Народна поетична творчість. Думи та історичні пісні. Книгодрукування в Україні. Освіта. Література. Літописання. Зародження театру і музика. Архітектура і образотворче мистецтво.</p>
<p>Тема 12. УКРАЇНА В ПЕРІОД РОЗВИТКУ РОСІЙСЬКОГО АБСОЛЮТИЗМУ</p>	<p>Україна в роки Північної війни. Союз Мазепи з Карлом XII та його наслідки. Конституція П. Орлика. Централізаторська політика російських імператорів і ліквідація гетьманства в Україні. Знищення залишків національної державності на Лівобережній Україні у другій половині XVIII ст.</p> <p>Скасування козацької системи управління і козацького війська на Слобідській Україні. Запорізьке козацтво в 1709-1775 рр. Ліквідація Запорізької Січі. Приєднання Північного Причорномор'я, Приазов'я та Криму до Російської держави. Утворення Новоросійської губернії. Вхідження Правобережної України до складу Російської держави. Загарбання Галичини і Буковини Австрією та їх становище наприкінці XVIII ст.</p>
<p>Тема 13. СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ ПРОЦЕСИ НА УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЛЯХ У СКЛАДІ РОСІЙСЬКОЇ ДЕРЖАВИ У XVIII ст.</p>	<p>Розвиток продуктивних сил у сільському господарстві і промисловості. Мануфактурне виробництво. Розвиток міст. Торгівля. Ярмарки. Чумацький промисел. Політика царського уряду в галузі торгівлі. Зростання старшинського та дворянського землеволодіння. Обезземелення селян і козаків. Юридичне оформлення кріпосного права.</p>
<p>Тема 14. УКРАЇНСЬКІ ЗЕМЛІ У СКЛАДІ РЕЧІ ПОСПОЛИТОЇ У XVIII ст.</p>	<p>Ліквідація козацтва в Речі Посполитій. Гайдамацький рух. Посилення руху опришків. Соціальний і національний гніт на Правобережжі. Коліївщина 1768р. Вплив гайдамаччини на Лівобережжя, Слобожанщину і Запоріжжя.</p>

<p>Тема 15. РОЗКЛАД ФЕОДАЛЬНО- КРІПОСНИЦЬКОЇ СИСТЕМИ В УКРАЇНІ У ПЕРШІЙ ПОЛОВИНІ ХІХ ст.</p>	<p>Зміни в політико-адміністративному устрої Наддніпрянської України в першій половині ХІХ ст. Початок розкладу феодально-кріпосницької системи господарювання. Розвиток промисловості та торгівлі. Загострення соціальних суперечностей. Україна в зовнішній політиці Російської держави. Західноукраїнські землі у складі Австрійської імперії (кінець ХVІІІ - перша половина ХІХ ст.)</p>
<p>Тема 16. СУСПІЛЬНО- ПОЛІТИЧНИЙ РУХ В УКРАЇНІ В ПЕРШІЙ ПОЛОВИНІ ХІХ ст.</p>	<p>Опозиційність масонських лож. Таємні організації декабристів в Україні та їх розгром. Кирило-Мефодіївське братство. Т. Шевченко. Національне питання на західноукраїнських землях. Діяльність «Руської трійці». Політизація західноукраїнського національно-визвольного руху під час революції 1848 -1849 рр.</p>
<p>Тема 17. СОЦІАЛЬНО- ЕКОНОМІЧНИЙ РОЗВИТОК УКРАЇНИ В ДРУГІЙ ПОЛОВИНІ ХІХ ст.</p>	<p>Україна в Кримській війні 1854-1855 рр. Підсумки і наслідки селянської реформи 1861 р. Демократичні реформи другої половини ХІХ ст. Промисловий переворот. Розвиток міст. Торгівля. Соціально-економічні процеси на західноукраїнських землях.</p>
<p>Тема 18. СУСПІЛЬНО- ПОЛІТИЧНЕ ЖИТТЯ В УКРАЇНІ В ДРУГІЙ ПОЛОВИНІ ХІХ ст.</p>	<p>Періодизація українського національного руху. Польський національний рух та українофільство 50-х - початку 60-х рр. Валуєвський циркуляр 1863 р. Наступ реакції на український рух у 70-ті рр. Ємський указ 1876 р. Громадівський рух. М. Драгоманов. Народництво в Україні. Активізація громадівського студентського руху у 90-х роках. Опозиційна діяльність земств. Суспільно-політичний рух на західноукраїнських землях.</p>

<p>Тема 19. УКРАЇНСЬКІ ЗЕМЛІ на початку ХХ ст.</p>	<p>Особливості соціально-економічного розвитку Наддніпрянської України. Індустріальна модернізація. Монополізація. Регіональна спеціалізація сільського господарства. Кооперативний рух. Українські меценати-промисловці.</p> <p>Суспільно-політичне життя у Наддніпрянській Україні. Політизація українського національного руху. Створення політичних партій. Проблеми становлення та консолідації української нації.</p> <p>Події революції 1905—1907 рр. в Україні. Український національно-культурний рух. Діяльність українських парламентських громад у I та II Державних Думах.</p> <p>Столипінська земельна реформа. Посилення національного гніту в Наддніпрянській Україні у 1907—1914 рр. Український політичний та національно-культурний рух у 1907—1914 рр. «Українське питання» в III і IV Державних Думах.</p> <p>Українські землі у складі Австро-Угорщини. Становище промисловості та сільського господарства. Кооперативний рух. Трудова еміграція.</p> <p>Діяльність політичних, національно-культурних і військово-спортивних організацій на західноукраїнських землях. Реформа виборчої системи. Боротьба за створення українського університету. Особливості українського руху в Буковині і Закарпатті. Зміна ролі греко-католицької церкви. Андрей Шептицький.</p> <p>Особливості розвитку культурного життя. Освіта. Наука. Техніка. Українська преса та видавництва. Література. Образотворче мистецтво. Музика. Архітектура. Театр. Релігійне життя. Традиції та побут української сім'ї.</p>
<p>Тема 20. УКРАЇНА В РОКИ ПЕРШОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ</p>	<p>Україна в геополітичних планах країн Антанти і Центральних держав. Війна та українські політичні сили. Головна українська рада. Союз Визволення України. Українці в арміях воюючих держав.</p> <p>Воєнні дії на території України в 1914—1917 рр. Бойовий шлях Легіону Українських січових стрільців та їхня культурно-освітня діяльність.</p> <p>Політика Російської імперії та Австро-Угорщини на українських землях у 1914—1917 рр. Економічна та політична кризи в Російській імперії та Австро-Угорщині.</p>

**Тема 21.
ПОЧАТОК
УКРАЇНСЬКОЇ
РЕВОЛЮЦІЇ
(1917 — квітень 1918 р.)**

Лютнева революція 1917 р. й Україна. Початок Української революції. Утворення Української Центральної Ради (УЦР). Михайло Грушевський. Українські політичні партії. Український національний Конгрес. Початок українізації армії. Вільне козацтво.

I Універсал Центральної Ради. Генеральний секретаріат. Володимир Винниченко. Відносини Центральної Ради з Тимчасовим урядом. II Універсал УЦР. Збройний виступ самостійників. Конгрес народів Росії.

Прихід до влади більшовиків у Росії. Боротьба за владу в Києві 28—31 жовтня 1917 р. III Універсал УЦР. Українська Народна Республіка (УНР). Встановлення кордонів. Внутрішня та зовнішня політика Центральної Ради. Події 1917 р. в Криму. Курултай та Кримська Народна Республіка.

Початок агресії більшовицької Росії проти УНР. Проголошення в Харкові радянської влади. Перша війна радянської Росії з УНР. IV Універсал УЦР. Проголошення незалежності УНР. Бій під Крутами. Радянська окупація України.

Мирний договір із Центральними державами у Брест-Литовську. Вступ військ Німеччини й Австро-Угорщини на територію УНР. Похід Петра Болбочана на Крим. Розпуск УЦР.

<p style="text-align: center;">Тема 22. БОРОТЬБА ЗА УКРАЇНСЬКУ ДЕРЖАВНІСТЬ (квітень 1918 — 1921 р.)</p>	<p>Утворення Української Держави. Павло Скоропадський. Внутрішня та зовнішня політика. Кримські крайові уряди. Зародження повстанського руху.</p> <p>Утворення Директорії. Антигетьманське повстання. Відновлення УНР. Трудовий конгрес.</p> <p>Розпад Австро-Угорської імперії і західноукраїнські землі. Листопадовий зрив. Проголошення ЗУНР. Державне будівництво. Євген Петрушевич. Початок українсько-польської війни. УГА. Зовнішня політика. Злука УНР і ЗУНР та її історичне значення. Український національний рух у Буковині та Закарпатті.</p> <p>Україна в умовах зовнішньої агресії. Військова присутність Антанти на півдні України. Друга війна УНР із радянською Росією. Отаманщина. Реорганізація Директорії УНР. Державницька та національна політика.</p> <p>Радянська окупація України. УСРР. Політика «воєнного комунізму». Червоний терор. Повстанський рух. Нестор Махно та інші повстанські отамани.</p> <p>Наступ польських військ. Чортківська офензива. Окупація польськими військами території Західної області УНР. Наступ об'єднаних українських армій на Київ. Наступ білогвардійських військ на Україну. Денікінський режим в Україні. Перший Зимовий похід.</p> <p>Відновлення більшовицького режиму. Зміни у внутрішній політиці. Націонал-комунізм.</p> <p>Варшавська угода та війна з радянською Росією. Боротьба за Україну у 1920 р. Поразка Збройних сил Півдня Росії. Червоний терор у Криму. Повстанський рух 1920—1921 рр. Другий Зимовий похід. Поразка українського визвольного руху. Українська політична еміграція.</p> <p>Нові тенденції розвитку культури 1917—1921 рр. Здобутки в освіті. Культурно-освітня діяльність громадських організацій. Наука. Мистецтво. Релігійне життя. Наш край часів Першої світової війни та Української революції (1914—1921 рр.).</p>
<p style="text-align: center;">Тема 23. ВСТАНОВЛЕННЯ Й УТВЕРДЖЕННЯ РАДЯНСЬКОГО ТОТАЛІТАРНОГО РЕЖИМУ (1921—1939 рр.)</p>	<p>Державний статус УСРР. Утворення СРСР. Встановлення кордонів. Адміністративно-територіальний поділ.</p> <p>Антибільшовицький повстанський рух. Масовий голод 1921—1923 рр. Впровадження непу в УСРР. Грошова реформа. Початок індустріалізації. Суспільно-політичне життя. Ліквідація багатопартійності.</p>

	<p>Політика коренізації. Ставлення влади та населення до українізації. Микола Скрипник. Національна політика радянської влади в УСРР. Кримська та Молдавська АСРР. Релігійне життя в УСРР. УАПЦ. Василь Липківський.</p> <p>Форсована індустріалізація. Створення військово-промислового комплексу. Здобутки, прорахунки та наслідки індустріалізації. Згортання непу і перехід до директивної економіки.</p> <p>«Хлібозаготівельні кризи» 1927—1928, 1928—1929 рр. Розкуркулення та насильницька колективізація. Опір селянства. Причини й перебіг Голодомору 1932—1933 рр. — геноциду українського народу. «Закон про 5 колосків». Примусові хлібозаготівлі. «Чорні дошки». Масштаби та наслідки Голодомору. Національно-демографічні зміни.</p> <p>Формування культу особи Йосипа Сталіна. Порушення прав людини в умовах тоталітарного режиму. Масові репресії та їх ідеологічне виправдання. Політичні процеси 1920-х — початку 1930-х рр. Згортання українізації. Посилення русифікаторської політики. Конституція УРСР 1937 р.</p> <p>Розстріляне відродження. Великий терор та його ідеологічне виправдання. Биківня та інші місця масових поховань жертв репресій. Антицерковна політика влади та її наслідки. Ліквідація УАПЦ.</p> <p>Ідеологізація національно-культурного життя радянської України 1921—1939 рр. Освіта. Наука. Мистецькі спілки. Кінематограф. Митці Розстріляного відродження. Соціалістичний реалізм.</p> <p>Наш край у часи утвердження радянського тоталітарного режиму (1921—1939 рр.).</p>
<p>Тема 24. ЗАХІДНОУКРАЇНСЬКІ ЗЕМЛІ в 1921—1939 рр.</p>	<p>Правовий статус західноукраїнських земель у складі Польщі. Економічне і соціальне становище населення. Національна політика Польщі. Осадництво. «Пацифікація». Українські політичні партії. УНДО. Василь Мудрий. Українська військова організація (УВО) й Організація українських націоналістів (ОУН). Євген Коновалець.</p> <p>Українські землі у складі Румунії. Татарбунарське повстання. Суспільно-політичне життя. Українська національна партія (УНП). Володимир Сергій Залозецький-Сас.</p> <p>Українські землі у складі Чехо-Словаччини. Правовий статус Закарпаття. Суспільно-політичне й</p>

	<p>економічне життя. Карпатська Україна. Карпатська Січ. Августин Волошин.</p> <p>Культурне життя українських земель, які входили до складу Польщі, Румунії та Чехословаччини.</p>
<p>Тема 25. УКРАЇНА В РОКИ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ (1939—1945 рр.)</p>	<p>Українське питання у міжнародній політиці напередодні Другої світової війни. Радянсько-німецькі договори 1939 р. Початок Другої світової війни. Українці в польській армії.</p> <p>Вступ Радянського Союзу у війну. Входження Східної Галичини, Волині, Північної Буковини, Хотинщини та Південної Бессарабії до складу УРСР. Радянізація новоприєднаних територій. Правовий статус громадян на анексованих територіях. Масові політичні репресії 1939—1940 рр.</p> <p>Політичне та соціально-економічне становище в Україні напередодні німецько-радянської війни. Бойові дії в 1941—1942 рр. Відступ Червоної Армії. Мобілізаційні заходи. Тактика «випаленої землі».</p> <p>Окупація України військами Німеччини та її союзниками. Нацистський «новий порядок». Колабораціонізм. Остарбайтери. Концтабори. Масове знищення мирного населення. Голокост.</p> <p>Опір окупантам. Український визвольний рух. Степан Бандера. Проголошення Акта відновлення Української Держави. Поліська січ. Створення УПА. Українсько-польське протистояння. Українська Головна Визвольна Рада (УГВР). Радянський партизанський рух. Сидір Ковпак.</p> <p>Радянський наступ взимку 1942—1943 рр. Бої на Лівобережжі влітку-восени 1943 р. Битва за Дніпро. Звільнення Києва. Вигнання німецьких військ та їх союзників із Правобережної та Південної України. Депортація з Криму кримських татар та інших народів. Завершення бойових дій на території України.</p> <p>Українці у військових формуваннях держав Об'єднаних Націй у роки Другої світової війни. Кузьма Дерев'янка. Українське питання на Ялтинській та Потсдамській конференціях. Ціна війни.</p> <p>Культура в роки війни. Освіта і наука. Література. Образотворче мистецтво. Музика та кінематограф.</p>
<p>Тема 26. УКРАЇНА В ПЕРШІ ПОВОЄННІ РОКИ (1945 — початок 1950-х рр.)</p>	<p>Україна — співзасновниця ООН. Міжнародні договори другої половини 1940-х — початку 1950-х рр., встановлення кордонів УРСР. Участь УРСР в інших міжнародних організаціях.</p>

	<p>Внутрішньополітичне й економічне становище УРСР. Особливості відбудовчого процесу. Масовий голод 1946—1947 рр. Зміцнення тоталітарного режиму. Ідеологічні кампанії.</p> <p>Відновлення політики радянзації в західних областях України. Український визвольний рух у 1944—1950-х рр. Р. Шухевич. Обмін населенням між Польською Народною Республікою та УРСР. Масові депортації (1944—1946 рр.). Операції «Вісла» та «Захід». Ліквідація УГКЦ.</p> <p>Культура в перші повоєнні роки (1945 — перша половина 1950-х рр.). Відбудова системи освіти. Наука. Література. Образотворче мистецтво. Музика та кінематограф. Становище творчої інтелігенції.</p>
<p>Тема 27. УКРАЇНА В УМОВАХ ПОЛІТИЧНОЇ ТА ЕКОНОМІЧНОЇ ЛІБЕРАЛІЗАЦІЇ СУС- ПІЛЬСТВА (середина 1950-х — середина 1960-х рр.)</p>	<p>Внутрішньополітичне становище Української РСР у середині 50-х рр. Адміністративно-територіальні зміни. Вхідження Кримської області до складу УРСР. Стан промисловості та сільського господарства.</p> <p>Початок лібералізації суспільного життя. Участь українців у повстаннях у сталінських концтаборах 1953—1954 рр. XX з'їзд КПРС. Реабілітація жертв сталінських репресій. Відлига. Загострення боротьби серед вищого партійного керівництва України. Зародження дисидентського руху в Україні та його особливості. Левко Лук'яненко.</p> <p>Зміни в управлінні господарством. Раднаргоспи. Розвиток промисловості. Аграрна політика у другій половині 1950-х — першій половині 1960-х рр. Хрущовські надпрограми.</p> <p>Науково-технічна революція. Здобутки науки. Реформи освіти. Посилення русифікації. Відлига в мистецтві. Шістдесятництво в українській культурі. Розвиток спорту.</p>
<p>Тема 28. УКРАЇНА У ПЕРІОД ЗАГОСТРЕННЯ КРИЗИ РАДЯНСЬКОЇ СИСТЕМИ (середина 1960-х — середина 1980-х рр.)</p>	<p>Спроби реформування командної економіки в другій половині 1960-х рр. Економічне становище УРСР у 1970-ті — на початку 1980-х рр. Продовольчі програми.</p> <p>Ідеологічні орієнтири партійно-радянського керівництва. Петро Шелест, Володимир Щербицький. Конституція УРСР 1978 р. Зміни в соціальній та національній структурі населення. Привілейоване становище партійних радянських працівників.</p> <p>Дисидентський рух: течії, форми та методи боротьби. Іван Дзюба «Інтернаціоналізм чи русифікація». Українська Гельсінська група. Микола</p>

	<p>Руденко. Кримськотатарський національний рух. Мустафа Джемілев.</p> <p>Розвиток освіти, науки, літератури. Формування опозиційних течій у культурі. Українське мистецтво. Досягнення українських спортсменів. Молодіжний неформальний рух в Україні.</p>
<p>Тема 29. РОЗПАД РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ Й ПРОГОЛОШЕННЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ (1985—1991 рр.)</p>	<p>Політика «прискорення» та її наслідки в Україні. Антиалкогольна кампанія. Стан економіки. Шахтарські страйки. Рівень життя населення.</p> <p>«Гласність» і лібералізація. Зрушення у політичному житті України. Розгортання страйкового руху. Формування багатопартійної системи. Активізація національно-демократичного руху в другій половині 1980-х рр. Національні громадські організації і об'єднання. Релігійне відродження. Вихід УГКЦ з підпілля.</p> <p>Вибори до Верховної Ради УРСР і місцевих рад 1990 р. Створення Автономної Республіки Крим (12 лютого 1991 р.). Декларація про державний суверенітет України. Революція на граніті. Спроба державного перевороту в СРСР у серпні 1991 р.</p> <p>Проголошення незалежності України та її міжнародне визнання. Розпад СРСР. Референдум і вибори Президента України 1 грудня 1991 р. Леонід Кравчук.</p>
<p>Тема 30. УКРАЇНА В УМОВАХ НЕЗАЛЕЖНОСТІ (від 1991 р. до сьогодення)</p>	<p>Вихід незалежної України на міжнародну арену. Початок державотворчих процесів. Початок формування Збройних сил та правоохоронних органів України. Повернення кримських татар на історичну батьківщину. Статус Криму.</p> <p>Позачергові вибори до Верховної Ради та дострокові президентські вибори у 1994 р. Конституція України 1996 р.</p> <p>Стан економіки України у 1991—1998 рр. Соціальна диференціація суспільства. Запровадження національної валюти. Демографічні процеси. Трудова еміграція. Стан сільського господарства. Початок реформ в аграрному секторі.</p> <p>Основні тенденції економічного розвитку України у 1998—2008 рр. Становлення олігархічної системи. Пошуки шляхів економічної стабілізації. Початок інтеграції української економіки у європейський та світовий економічний простір.</p> <p>Політична розбудова суспільства. Виборчі кампанії 1998 та 1999 рр. Леонід Кучма. Рухи протесту</p>

початку 2000-х рр. Парламентські вибори 2002 р. Президентські вибори 2004 р. Конституційна реформа 2004 р.

Помаранчева революція 2004 р. Віктор Ющенко. Суспільно-політичне життя та соціально-економічний розвиток України у 2005—2013 рр. Конституційна реформа 2010 р. Віктор Янукович.

Формування зовнішньої політики України. Ядерне роззброєння. Україна в міжнародних організаціях. Загострення відносин із Російською Федерацією. Конфронтація навколо острова Тузла. «Газові» та «торговельні» війни з Росією.

Процес європейської інтеграції та його призупинення. Студентський майдан. Євромайдан. Революція гідності 2013—2014 рр. Небесна Сотня.

Анексія та тимчасова окупація Криму Російською Федерацією. Агресія Росії проти України. Початок Антитерористичної операції (АТО) в Донецькій та Луганській областях.

Дострокові президентські вибори 2014 р. Петро Порошенко. Угода про асоціацію між Україною й Європейським Союзом. Бойові дії на сході України (квітень 2014—2016 рр.). Реакція світової спільноти на агресію Російської Федерації. Процес мирного врегулювання: Мінські угоди та «нормандська четвірка». Формування громадянського суспільства. Соціально-економічний розвиток України у 2014—2016 рр.

Особливості культурного розвитку України (1991—2016 рр.). Релігійне життя. Зміни в системі національної освіти. Основні тенденції розвитку науки. Література і мистецтво. Євробачення 2005 та 2016 рр. Розвиток спорту та здобутки українських спортсменів. Чемпіонат Європи з футболу в Україні та Польщі 2012р.

Орієнтовний перелік питань для вступної співбесіди з історії України

1. Україна в геополітичних планах країн Антанти і Центральних держав.
2. Війна та українські політичні сили. Головна українська рада.
3. Союз Визволення України. Українці в арміях воюючих держав.
4. Воєнні дії на території України в 1914—1917 рр. Бойовий шлях Легіону Українських січових стрільців та їхня культурно-освітня діяльність.
5. Політика Російської імперії та Австро-Угорщини на українських землях у 1914—1917 рр.
6. Економічна та політична кризи в Російській імперії та Австро-Угорщині.
7. Лютнева революція 1917 р. й Україна.
8. Початок Української революції. Утворення Української Центральної Ради (УЦР). Михайло Грушевський.
9. Українські політичні партії. Український національний Конгрес. Початок українізації армії. Вільне козацтво.
10. Утворення Української Держави. Павло Скоропадський. Внутрішня та зовнішня політика. Кримські крайові уряди. Зародження повстанського руху.
11. Утворення Директорії. Антигетьманське повстання. Відновлення УНР. Трудовий конгрес.
12. Розпад Австро-Угорської імперії і західноукраїнські землі. Листопадовий зрив. Проголошення ЗУНР. Державне будівництво. Євген Петрушевич. Початок українсько-польської війни. УГА. Зовнішня політика. Злука УНР і ЗУНР та її історичне значення. Український національний рух у Буковині та Закарпатті.
13. Україна в умовах зовнішньої агресії. Військова присутність Антанти на півдні України. Друга війна УНР із радянською Росією. Отаманщина. Реорганізація Директорії УНР. Державницька та національна політика.
14. Радянська окупація України. УСРР. Політика «воєнного комунізму». Червоний терор. Повстанський рух. Нестор Махно та інші повстанські отамани.
15. I Універсал Центральної Ради. Генеральний секретаріат. Володимир Винниченко. Відносини Центральної Ради з Тимчасовим урядом. II Універсал УЦР. Збройний виступ самостійників. Конгрес народів Росії.
16. Прихід до влади більшовиків у Росії. Боротьба за владу в Києві 28—31 жовтня 1917 р. III Універсал УЦР. Українська Народна Республіка (УНР). Встановлення кордонів. Внутрішня та зовнішня політика Центральної Ради. Події 1917 р. в Криму. Курултай та Кримська Народна Республіка.
17. Початок агресії більшовицької Росії проти УНР. Проголошення в Харкові радянської влади. Перша війна радянської Росії з УНР. IV Універсал УЦР. Проголошення незалежності УНР. Бій під Крутами. Радянська окупація України.
18. Мирний договір із Центральними державами у Брест-Литовську.
19. Вступ військ Німеччини й Австро-Угорщини на територію УНР. Похід Петра Болбочана на Крим. Розпуск УЦР.
20. Наступ польських військ. Чортківська офензива. Окупація польськими військами території Західної області УНР. Наступ об'єднаних українських армій на Київ. Наступ білогвардійських військ на Україну. Денікінський режим в Україні. Перший Зимовий похід.

21. Відновлення більшовицького режиму. Зміни у внутрішній політиці. Націонал-комунізм.

22. Варшавська угода та війна з радянською Росією. Боротьба за Україну у 1920 р. Поразка Збройних сил Півдня Росії. Червоний терор у Криму. Повстанський рух 1920—1921 рр. Другий Зимовий похід. Поразка українського визвольного руху. Українська політична еміграція.

23. Нові тенденції розвитку культури 1917—1921 рр. Здобутки в освіті. Культурно-освітня діяльність громадських організацій. Наука. Мистецтво. Релігійне життя.

24. Державний статус УСРР. Утворення СРСР. Встановлення кордонів. Адміністративно-територіальний поділ.

25. Антибільшовицький повстанський рух. Масовий голод 1921—1923 рр. Впровадження непу в УСРР. Грошова реформа. Початок індустріалізації. Суспільно-політичне життя. Ліквідація багатопартійності.

26. Політика коренізації. Ставлення влади та населення до українізації. Микола Скрипник. Національна політика радянської влади в УСРР. Кримська та Молдавська АСРР. Релігійне життя в УСРР. УАПЦ. Василь Липківський.

27. Форсована індустріалізація. Створення військово-промислового комплексу. Здобутки, прорахунки та наслідки індустріалізації. Згорання непу і перехід до директивної економіки.

28. «Хлібозаготівельні кризи» 1927—1928, 1928—1929 рр. Розкуркулення та насильницька колективізація. Опір селянства. Причини й перебіг Голодомору 1932—1933 рр. — геноциду українського народу. «Закон про 5 колосків». Примусові хлібозаготівлі. «Чорні дошки». Масштаби та наслідки Голодомору. Національно-демографічні зміни.

29. Формування культу особи Йосипа Сталіна. Порушення прав людини в умовах тоталітарного режиму. Масові репресії та їх ідеологічне виправдання. Політичні процеси 1920-х — початку 1930-х рр. Згорання українізації. Посилення русифікаторської політики. Конституція УРСР 1937 р.

30. Розстріляне відродження. Великий терор та його ідеологічне виправдання. Биківня та інші місця масових поховань жертв репресій. Антицерковна політика влади та її наслідки. Ліквідація УАПЦ.

31. Ідеологізація національно-культурного життя радянської України 1921—1939 рр. Освіта. Наука. Мистецькі спілки. Кінематограф. Митці Розстріляного відродження. Соціалістичний реалізм.

32. Правовий статус західноукраїнських земель у складі Польщі. Економічне і соціальне становище населення. Національна політика Польщі. Осадництво. «Пацифікація». Українські політичні партії. УНДО. Василь Мудрий. Українська військова організація (УВО) й Організація українських націоналістів (ОУН). Євген Коновалець.

33. Українські землі у складі Румунії. Татарбунарське повстання. Суспільно-політичне життя. Українська національна партія (УНП). Володимир Сергій Залозецький-Сас.

34. Українські землі у складі Чехо-Словаччини. Правовий статус Закарпаття. Суспільно-політичне й економічне життя. Карпатська Україна. Карпатська Січ. Августин Волошин.

35. Культурне життя українських земель, які входили до складу Польщі, Румунії та Чехословаччини.

36. Українське питання у міжнародній політиці напередодні Другої світової війни. Радянсько-німецькі договори 1939 р. Початок Другої світової війни. Українці в польській армії.

37. Вступ Радянського Союзу у війну. Входження Східної Галичини, Волині, Північної Буковини, Хотинщини та Південної Бессарабії до складу УРСР. Радянізація новоприєднаних територій. Правовий статус громадян на анексованих територіях. Масові політичні репресії 1939—1940 рр.

38. Політичне та соціально-економічне становище в Україні напередодні німецько-радянської війни. Бойові дії в 1941—1942 рр. Відступ Червоної Армії. Мобілізаційні заходи. Тактика «випаленої землі».

39. Окупація України військами Німеччини та її союзниками. Нацистський «новий порядок». Колабораціонізм. Остарбайтери. Концтабори. Масове знищення мирного населення. Голокост.

40. Опір окупантам. Український визвольний рух. Степан Бандера. Проголошення Акта відновлення Української Держави. Поліська січ. Створення УПА. Українсько-польське протистояння. Українська Головна Визвольна Рада (УГВР). Радянський партизанський рух. Сидір Ковпак.

41. Радянський наступ взимку 1942—1943 рр. Бої на Лівобережжі влітку-восени 1943 р. Битва за Дніпро. Звільнення Києва. Вигнання німецьких військ та їх союзників із Правобережної та Південної України. Депортація з Криму кримських татар та інших народів. Завершення бойових дій на території України.

42. Українці у військових формуваннях держав Об'єднаних Націй у роки Другої світової війни. Кузьма Дерев'янка. Українське питання на Ялтинській та Потсдамській конференціях. Ціна війни.

43. Україна — співзасновниця ООН. Міжнародні договори другої половини 1940-х — початку 1950-х рр., встановлення кордонів УРСР. Участь УРСР в інших міжнародних організаціях.

44. Внутрішньополітичне й економічне становище УРСР. Особливості відбудовчого процесу. Масовий голод 1946—1947 рр. Зміцнення тоталітарного режиму. Ідеологічні кампанії.

45. Відновлення політики радянізації в західних областях України. Український визвольний рух у 1944—1950-х рр. Р. Шухевич. Обмін населенням між Польською Народною Республікою та УРСР. Масові депортації (1944—1946 рр.). Операції «Вісла» та «Захід». Ліквідація УГКЦ.

46. Культура в перші повоєнні роки (1945 — перша половина 1950-х рр.). Відбудова системи освіти. Наука. Література. Образотворче мистецтво. Музика та кінематограф. Становище творчої інтелігенції.

47. Внутрішньополітичне становище Української РСР у середині 50-х рр. Адміністративно-територіальні зміни. Входження Кримської області до складу УРСР. Стан промисловості та сільського господарства.

48. Початок лібералізації суспільного життя. Участь українців у повстаннях у сталінських концтаборах 1953—1954 рр. XX з'їзд КПРС. Реабілітація жертв сталінських репресій. Відлига. Загострення боротьби серед вищого партійного керівництва України. Зародження дисидентського руху в Україні та його особливості. Левко Лук'яненко.

49. Зміни в управлінні господарством. Раднаргоспи. Розвиток промисловості. Аграрна політика у другій половині 1950-х — першій половині 1960-х рр. Хрущовські надпрограми.

50. Спроби реформування командної економіки в другій половині 1960-х рр. Економічне становище УРСР у 1970-ті — на початку 1980-х рр. Продовольчі програми.

51. Ідеологічні орієнтири партійно-радянського керівництва. Петро Шелест, Володимир Щербиський. Конституція УРСР 1978 р. Зміни в соціальній та національній структурі населення. Привілейоване становище партійних радянських працівників.

52. Дисидентський рух: течії, форми та методи боротьби. Іван Дзюба «Інтернаціоналізм чи русифікація». Українська Гельсінська група. Микола Руденко. Кримськотатарський національний рух. Мустафа Джемілев.

53. Політика «прискорення» та її наслідки в Україні. Антиалкогольна кампанія. Стан економіки. Шахтарські страйки. Рівень життя населення.

54. «Гласність» і лібералізація. Зрушення у політичному житті України. Розгортання страйкового руху. Формування багатопартійної системи. Активізація національно-демократичного руху в другій половині 1980-х рр. Національні громадські організації і об'єднання. Релігійне відродження. Вихід УГКЦ з підпілля.

55. Вибори до Верховної Ради УРСР і місцевих рад 1990 р. Створення Автономної Республіки Крим (12 лютого 1991 р.). Декларація про державний суверенітет України. Революція на граніті. Спроба державного перевороту в СРСР у серпні 1991 р.

56. Проголошення незалежності України та її міжнародне визнання. Розпад СРСР. Референдум і вибори Президента України 1 грудня 1991 р. Леонід Кравчук.

57. Вихід незалежної України на міжнародну арену. Початок державотворчих процесів. Початок формування Збройних сил та правоохоронних органів України. Повернення кримських татар на історичну батьківщину. Статус Криму.

58. Позачергові вибори до Верховної Ради та дострокові президентські вибори у 1994 р. Конституція України 1996 р.

59. Демографічні процеси. Трудова еміграція. Стан сільського господарства. Початок реформ в аграрному секторі.

60. Основні тенденції економічного розвитку України у 1998—2008 рр. Становлення олігархічної системи. Пошуки шляхів економічної стабілізації. Початок інтеграції української економіки у європейський та світовий економічний простір.

61. Політична розбудова суспільства. Виборчі кампанії 1998 та 1999 рр. Леонід Кучма. Рухи протесту початку 2000-х рр. Парламентські вибори 2002 р. Президентські вибори 2004 р. Конституційна реформа 2004 р.

62. Помаранчева революція 2004 р. Віктор Ющенко. Суспільно-політичне життя та соціально-економічний розвиток України у 2005—2013 рр. Конституційна реформа 2010 р. Віктор Янукович.

63. Формування зовнішньої політики України. Ядерне роззброєння. Україна в міжнародних організаціях. Загострення відносин із Російською Федерацією. Конфронтація навколо острова Тузла. «Газові» та «торговельні» війни з Росією.

64. Процес європейської інтеграції та його призупинення. Студентський майдан. Євромайдан. Революція гідності 2013—2014 рр. Небесна Сотня.

65. Анексія та тимчасова окупація Криму Російською Федерацією. Агресія Росії проти України. Початок Антитерористичної операції (АТО) в Донецькій та Луганській областях.

66. Дострокові президентські вибори 2014 р. Петро Порошенко. Угода про асоціацію між Україною й Європейським Союзом. Бойові дії на сході України (квітень 2014—2016 рр.). Реакція світової спільноти на агресію Російської Федерації. Процес мирного врегулювання: Мінські угоди та «нормандська четвірка». Формування громадянського суспільства. Соціально-економічний розвиток України у 2014—2016 рр.

67. Особливості культурного розвитку України (1991—2016 рр.). Релігійне життя. Зміни в системі національної освіти. Основні тенденції розвитку науки. Література і мистецтво. Євробачення 2005 та 2016 рр. Розвиток спорту та здобутки українських спортсменів. Чемпіонат Європи з футболу в Україні та Польщі 2012 р.

Список рекомендованої літератури

1. Березанська С.К., Гладилін В.М., Гладких М.І., Котова Н.С. Давня історія України: В 3-х т./ П.П.Толочко. - К.: Наукова думка, 1997.
2. Бойко А.В., Турченко Ф.Г. Історія рідного краю. 9 клас: Підручник для 9 : середньої загальноосвітньої школи / Ф.Г.Турченко. - Запоріжжя: Прем'єр, 2000-127 с.
3. Власов В.С. Історія України. 7 клас: Навч.посібник. - К.: АСК, 2001. - 269 с.
4. Власов В.С. Історія України. 8 клас: Навч.посібник. - К.:АСК, 2000. - 256 с.
5. Заруба В.М. Історія України (XVI-XVIII ст.): Навчальний посібник для 8 кл. - Дніпропетровськ: Ліра, 2001. - 223 с.
6. Ю.Заруба В.М. Історія України (3 прадавніх часів до кінця XV ст.): Навчальний посібник для 7 кл. - Дніпропетровськ: Ліра, 2001. - 180 с.
7. Енциклопедія історії України: Т. 1 – 5, НАН України. – К.: Видавництво «Наукова думка», 2003-2009.
8. Історія України. Енциклопедичний довідник. – К., 2008.
9. Кульчицький С. В., Мицик Ю. А., Власов В. С. Історія України. Повний курс підготовки для вступу до вищих навчальних закладів. – К.: Видавництво «Література ЛТД», 2009.
- 10.Лях Р.Д., Темірова Н.Р. Історія України з найдавніших часів до середини XIV ст.: Підручник для 7 кл. - К.: Генеза, 1996. - 120 с.
11. Лях С.Р., Лях О.К. Історія рідного краю. 8 клас: Запорізький край у козацьку добу / Ф.Г.Турченко. - Запоріжжя: Прем'єр, 2003. - 188 с.
- 12.Турченко Ф.Г., Мороко В.М. Історія України (кінець XVIII-XX ст.).- Запоріжжя: Просвіта, 2000. - 424 с.
13. Швидько Г.К. Історія України XVI-XVIII ст.: Підручник для 8 кл. - К.: Генеза, 2002. - 302 с.

Організація і проведення вступного випробування з історії України

Вступне випробування на здобуття освітньо-професійного ступеня фахового молодшого бакалавра проходить у формі співбесіди.

Співбесіда з історії України проводиться не менше ніж двома членами комісії з кожним вступником, яких призначає голова предметної комісії згідно з розкладом у день іспиту.

Під час співбесіди, вступникам задається не менше трьох питань з історії України 20 століття. Тривалість вступного випробування в розрахунку на одного вступника становить 20 хв.

Під час співбесіди члени екзаменаційної комісії відмічають правильність відповідей в аркуші співбесіди, який по закінченню вступного випробування підписується вступником та членами відповідної комісії.

На аркушах не допускаються будь-які умовні позначки, що б розкривали авторство роботи. Абітурієнт зазначає прізвище тільки у визначених для цього місцях.

Інформація про результати співбесіди оголошується вступникові в день її проведення. Перескладання співбесіди не дозволяється.

Під час проведення вступного випробування забороняється користуватись електронними приладами, підручниками, навчальними посібниками та іншими матеріалами, якщо це не передбачено рішенням Приймальної комісії.

Критерії оцінювання відповіді вступного випробування

При оцінюванні навчальних досягнень з історії враховується:

- рівень оволодіння історичними знаннями; знання хронологічних меж періодів, найважливіших історичних подій і процесів; визначення характерних суттєвих рис історичних явищ і подій;

- рівень умінь групування (класифікації) фактів за вказаною ознакою, розкриття причинно-наслідкових зв'язків між подіями;

- рівень оволодіння практичними вміннями й навичками роботи з історичними джерелами; обґрунтування власного ставлення учня до історичної події, явища, діяча. Усі види оцінювання навчальних досягнень учнів здійснюються за критеріями, наведеними в таблиці.

Рівні навчальних досягнень	Бали	Критерії навчальних досягнень учнів
Початковий	1	Абітурієнт називає одну-дві події, дати
	2	Абітурієнт вибирає правильний варіант відповіді на рівні «такні»; має загальне уявлення про лічбу часу в історії
	3	Абітурієнт двома-трьома простими реченнями розповісти про історичну подію чи постать; упізнати її за описом

Середній	4	Абітурієнт репродуктивно відтворює невелику частину навчального матеріалу теми, пояснюючи історичні терміни, подані в тексті підручника
	5	Абітурієнт з допомогою вчителя відтворює основний зміст навчальної теми, визначати окремі ознаки історичних понять
	6	Абітурієнт самостійно відтворює фактичний матеріал теми, установлювати послідовність подій
Достатній	7	Абітурієнт послідовно й логічно відтворює навчальний матеріал теми, характеризує події (причини, наслідки, значення), використовує історичні документи як джерело знань
	8	Абітурієнт володіє навчальним матеріалом і використовує знання за аналогією, аналізує описані історичні факти, порівнює однорідні історичні явища, визначає причинно-наслідкові зв'язки між ними
	9	Абітурієнт узагальнює окремі факти та формулює нескладні висновки, обґрунтовуючи їх конкретними фактами; дає порівняльну характеристику історичних явищ
Високий	10	Абітурієнт використовує набуті знання для вирішення нової навчальної проблеми; робить аргументовані висновки, синхронізує події вітчизняної та всесвітньої історії
	11	Абітурієнт володіє глибокими знаннями, може вільно та аргументовано висловлювати власні судження, співвідносити історичні процеси з періодом на основі наукової періодизації історії
	12	Абітурієнт системно володіє навчальним матеріалом; самостійно характеризує історичні явища, виявляє особисту позицію щодо них; уміє виокремити проблему й визначити шляхи її розв'язання; користується джерелами інформації, аналізує та узагальнює її

Таблиця переведення з 12 бальної в 200 бальну шкалу

1	не склав	7	150
2	не склав	8	160
3	не склав	9	170
4	120	10	180
5	130	11	190
6	140	12	200

Відповідно до Правил прийому на навчання до Чернівецького транспортного фахового коледжу якщо вступник набрав менш ніж 4 (120) бали, він до участі у конкурсному відборі не допускається.

Перескладання вступного випробування не дозволяється.

Зразок відповіді вступника під час співбесіди з історії України

1. Україна в геополітичних планах країн Антанти і Центральних держав.
2. Українське питання у міжнародній політиці напередодні Другої світової війни. Радянсько-німецькі договори 1939 р. Початок Другої світової війни.
3. Спроби реформування командної економіки в другій половині 1960-х рр. Економічне становище УРСР у 1970-ті — на початку 1980-х рр. Продовольчі програми.

1. Україна в геополітичних планах країн Антанти і Центральних держав.

1 серпня 1914 р. Початок Першої світової війни.

Характер війни: загарбницька, несправедлива з боку всіх воюючих держав як Троїстого союзу (Німеччини, Австро-Угорщини, Італії — 1882 р.), так і Антанти (Великої Британії, Франції, Росії — 1904—1907 рр.).

До Антанти в ході війни приєдналися США, Японія, Румунія та інші держави.

Під час війни Італія вийшла з Троїстого союзу і приєдналася до Антанти, а на боці Німеччини почали воювати Туреччина та Болгарія. Таким чином утворився Четверний союз (Німеччина, Австро-Угорщина, Туреччина, Болгарія).

Кожна зі сторін переслідувала свої цілі, намагаючись досягти їх за рахунок інших.

Суть «українського питання», яке постало в тогочасній Міжнародній політиці:

1. Відсутність на населених українцями територіях Європи незалежної української держави.

2. Територіальна розчленованість України між двома імперіями — Російською і Австро-Угорською.

3. Незадовільне матеріальне і національно-культурне становище українців.

Українська земля посідала важливе місце в планах воюючих країн через своє особливе геополітичне становище, величезні матеріальні та людські ресурси.

Плани Німеччини

- Розгромити Російську імперію та відокремити від неї Україну.
- Приєднати Україну разом із Прибалтикою, Польщею і Кавказом до складу майбутньої Великонімецької світової імперії, закріпивши у них «німецький дух та німецький порядок».
- Створити під своєю зверхністю Пангерманський союз, у якому Україна мала стати частиною німецького протекторату, як плацдарм для подальшого просування на Схід.
- Перетворити Україну на сировинну базу Великонімецької імперії.

Плани Австро-Угорщини

- Навічно зберегти своє панування у Східній Галичині, Північній Буковині, Закарпатті.
- Розширити свої володіння на Західній Україні, захопивши Волинь і Поділля;
- Придушити національно-визвольний рух українців.

Плани Росії

- Російський царизм мав намір за допомогою воєнної сили розширити територію Російської імперії до Карпатських гір, захопити під прикриттям ідеї «об'єднання всіх руських земель» Східну Галичину, Північну Буковину, Закарпаття.
- Використати воєнний стан, щоб назавжди покінчити з національно-визвольним рухом українців.

Висновок

Усі воюючі сторони обстоювали виключно власні інтереси й були байдужими до національних прагнень українського народу.

2. Українське питання у міжнародній політиці напередодні Другої світової війни. Радянсько-німецькі договори 1939 р. Початок Другої світової війни.

Наприкінці 1930-х рр. різко зросла небезпека війни в Європі. Нацистська Німеччина раніше від інших великих держав підготувалася до воєнних дій, натомість Франція та Велика Британія, як і в 1914 р., відставали. Проте, на відміну від 1914 р., на континенті склалося не два, а три центри сили, що зумовило непередбачуваність подальших подій. Й. Сталін готовий був вести переговори про наступальний союз одночасно з обома коаліціями держав. Він вичікував, зважуючи, який варіант надасть йому найбільші переваги.

23 серпня 1939 р. у Москві народний комісар закордонних справ СРСР В'ячеслав Молотов та міністр закордонних справ Німеччини Йоахім фон Ріббентроп підписали Договір про ненапад із секретним додатковим протоколом – пактом Ріббентропа – Молотова. Його безпосереднім наслідком став напад Німеччини на Польщу 1 вересня 1939 р. Так розпочалася Друга світова війна – наймасштабніша війна в історії людства.

17 вересня радянські війська увійшли на територію Західної України. Перетин Червоною армією державного кордону Польщі означав фактичний вступ СРСР у війну на боці нацистської Німеччини. Незабаром західні українці відчули весь жах сталінського тоталітаризму з його репресіями.

Від березня 1939 р. у Москві тяглися безрезультатні переговори з представниками Великої Британії та Франції про створення системи колективної безпеки проти країни-агресора. Саме з цього часу Сталін почав шукати можливість порозумітися з Німеччиною. 23 серпня в Москву прибув міністр закордонних справ Третього райху Й. фон Ріббентроп. Метою цього візиту було підписання згідно з попередньою домовленістю Договору про ненапад між СРСР і Німеччиною. Боячись негативної реакції всередині СРСР, Сталін вів переговори з Гітлером у суворій таємниці, не поінформувавши навіть усіх членів політбюро ЦК ВКП(б). Того самого дня, пізно ввечері, у Кремлі було підписано, а наступного дня опубліковано Договір про ненапад терміном на 10 років. Таємний додатковий протокол про розмежування «сфери обопільних інтересів» у Східній і Південно-Східній Європі, звісно ж, оприлюднено не було. До радянської сфери впливу згідно з ним належали Латвія, Естонія, Фінляндія та Бессарабія; Литву визнано сферою впливу Німеччини; територію Польщі учасники угоди поділили між собою по лінії річок Нарев, Вісла, Сян.

Німеччина зобов'язалася вступити на територію Польщі першою.

1 вересня 1939 р. війська Вермахту напали на Польщу, а літаки Люфтваффе бомбардували міста Західної України. Маючи з Польщею договірні зобов'язання, Велика Британія і Франція 3 вересня оголосили війну Німеччині. Так почалася Друга світова війна.

Сталін, як і Гітлер, не сподівався, що Велика Британія і Франція прийдуть на допомогу польському уряду, оскільки вони не були готові до воєнних дій. Проте союзники підтримали Польщу, хоча воєнні дії на західних кордонах Третього райху тривалий час не розгорталися. У ситуації світової війни, що стала фактом, Сталіну вигідно було демонструвати відсторонену позицію, а для цього він змушений був потурбуватися про ідеологічне виправдання вже запланованого радянського вторгнення в Польщу. Було можливим лише одне обґрунтування: «визвольний похід» Червоної армії на допомогу населенню Західної України і Західної Білорусії. Тому генсек відмовився на користь Німеччини від окупації Люблінського й частини Варшавського воєводств. За це він виторгував собі переведення Литви з німецької в радянську сферу інтересів. Гітлер змушений був погодитися з радикальною зміною тієї статті пакту Ріббентропа – Молотова, у якій йшлося про поділ Польщі. Ці зміни зафіксовано в німецько-радянському договорі «Про дружбу і кордон» від 28 вересня 1939 р.

17 вересня Червона армія перетнула радянсько-польський кордон, а 22 вересня війська Українського фронту на чолі з маршалом С. Ти мошенком увійшли до Львова. Ще через тиждень Червона армія окупувала узгоджені з Німеччиною території Польщі. Це вторгнення радянські пропагандисти назвали «золотим вереснем». 22 вересня у Брест-Литовську на честь успішного завершення польської кампанії відбувся парад радянських і німецьких військ.

Сотні тисяч солдатів і офіцерів українського походження перші удари Другої світової війни зустріли у складі Війська Польського. Упродовж вересня 1939 р. у боях загинуло близько 8 тис. українців – громадян Польщі.

У 1940 р. відповідно до положень пакту Ріббентропа – Молотова Сталін висунув ультиматум Румунії і в червні захопив без бою Бессарабію та Північну Буковину.

3. Спроби реформування командної економіки в другій половині 1960-х рр. Економічне становище УРСР у 1970-ті — на початку 1980-х рр. Продовольчі програми.

На початок 1960-х рр. сповільнилися темпи розвитку промисловості й сільського господарства. За 1958—1964 рр. удвічі скоротився приріст національного прибутку. Зріс розрив між попитом на товари та їх виробництвом, особливо це стосується окремих продуктів харчування. Розпочалося підвищення цін, причому не тільки офіційне, а й приховане, пов'язане зі зміною асортименту продукції. На початку 1960-х рр. з'явилися елементи стагнації, явища передкризового характеру, що посилювало соціальну напруженість у суспільстві.

Пошуки нового механізму господарювання, який забезпечував би високу ефективність виробництва, почалися ще за М. Хрущова. Ініціатором широкої дискусії з економічних питань виступив професор Харківського інженерно-економічного інституту О. Ліberman. У вересні 1962 р. в газеті «Правда» з'явилася його стаття «План, прибуток і премія». У статті автор пропонував посилити господарську самостійність підприємств, звільнити централізоване планування від дріб'язкової опіки над фабриками й заводами. Висунута ним система базувалася на принципі: те, що вигідно суспільству, повинно бути вигідно і кожному підприємству.

Економічні експерименти

У 1964 р. деякі об'єднання швейної промисловості УРСР перейшли на роботу за прямими зв'язками з крамницями. Виробництво продукції залежало від її реалізації. Перші результати вселяли оптимізм. Передбачалось поширити цей досвід і на інші галузі легкої промисловості та на суміжні галузі.

У 1965 р. у Львівському раднаргоспі на підприємствах машинобудівної, вугільної, приладобудівної та легкої галузей промисловості було запроваджено госпрозрахунок, змінено систему планування, поліпшено матеріальне стимулювання.

Позитивні результати експериментів засвідчили необхідність переходу від адміністративних до економічних методів управління господарством.

Реформи в сільському господарстві

- У листопаді 1964 р. були скасовані всі рішення 1959—1963 рр., які обмежували розвиток власних підсобних господарств. Проте нові документи стосовно галузі свідчили, що держава не відмовилась від регламентації особистих селянських господарств. Були запроваджені норми утримання худоби.

- У березні 1965 р. відбувся пленум ЦК КПРС, який визначив заходи щодо розвитку сільського господарства. На ньому були визначені причини відсутності прогресу в розвитку сільського господарства (ігнорування економічних законів, порушення принципу єдності суспільних і особистих інтересів, недостатня матеріальна зацікавленість робітників, прояви волонтаризму та суб'єктивізму в керівництві сільським господарством, особливо в ціноутворенні, плануванні тощо). Пленум змінив практику планування: сільськогосподарським підприємствам план заготівлі сільськогосподарської продукції встановлювався не на рік, а на тривалу перспективу.

Було підвищено основні закупівельні ціни. Скасовувався порядок щорічних змін у заготівельних цінах залежно від врожайності. Зводилася додаткова оплата працівникам, які вирощували рис, просо, гречку, соняшник. Запроваджувалася вільна заготівля сільгосппродукції у населення за сталими цінами. За здачу колгоспами понадпланової продукції їм встановлювалася 50%-ва надбавка від основної закупівельної ціни.

- Зросли капітальні вкладення, обсяги зрошення і меліорації земель.

Нові ціни, твердий план здачі продукції, надбавки за надплановий продаж, значні капіталовкладення на деякий час стимулювали розширення виробництва. Проте практика показала, що причини відставання аграрного сектору економіки коріняться значно глибше і без розвитку різних форм власності й господарювання, без ініціативи та заповзятливості селянства позитивні зрушення в сільському господарстві неможливі.

Реформи в промисловості та системі управління У вересні 1965 р. відбувся пленум ЦК КПРС, який визначив програму реформ у промисловості.

На пленумі було прийнято рішення про ліквідацію раднаргоспів і відновлення галузевої системи управління через союзні та союзно-республіканські міністерства (фактично галузеві монополії). У жовтні згідно із Законом СРСР «Про зміни системи органів управління промисловістю і перетворення деяких інших органів державного управління» було створено дев'ять нових загальносоюзних та одинадцять союзно-республіканських міністерств.

У жовтні 1965 р. пленум ЦК КПУ та засідання сесії ВР УРСР шостого скликання ухвалили рішення про проведення економічних реформ. Так, було проведено перебудову управління, після якої в УРСР налічувалося 22 союзно-республіканські та сім республіканських міністерств (автомобільного транспорту і шосейних доріг; будівництва; комунального господарства; місцевої промисловості; освіти; охорони громадського порядку; соціального забезпечення). Таким чином, реальні можливості щодо управління економікою республіки зменшилися.

Одним із головних напрямків реформи стало вдосконалення планування. Воно означало, насамперед, підвищення наукового рівня роботи планових органів, забезпечення сталості планових завдань, перехід до складання п'ятирічних планів із розбивкою найважливіших завдань за роками. Передбачалося розширення господарської самостійності підприємств, зокрема, шляхом скорочення кількості планових показників (до восьми), що доводилися до підприємств, та запровадження повного госпрозрахунку. В основу оцінки господарської діяльності підприємств закладалися насамперед показники обсягу реалізованої продукції, одержаного прибутку й виконання завдань щодо поставок найважливіших видів продукції.

Другим важливим напрямом реформи вважалося посилення стимулювання виробництва. Замість фонду підприємства утворювалися три самостійні фонди: розвитку виробництва (для поповнення основних фондів, запровадження нової техніки, технологій тощо); матеріального заохочення (для преміювання, одноразового заохочення, матеріальної допомоги); соціально-культурних заходів та житлового будівництва (використовувався для будівництва і капітального ремонту житла, культурно-побутових установ, для поліпшення обслуговування працівників).

Перехід на нові умови роботи відбувався поступово: у 1966 р. на нових умовах господарювання працювало 100 підприємств УРСР (1,5 %), у 1970 р. — 8,2 тис. підприємств (83 %).

Такими були основні риси реформи, яка, на жаль, не мала комплексного характеру. На практиці вона обмежилась промисловістю. Реформа прагнула поєднати непокєднуване: розширити самостійність підприємств і відновити всевладдя галузевих міністерств. Зрештою останні звели нанівець будь-яку самостійність підприємств. Спочатку збільшилась кількість планових показників: продуктивність праці, середня зарплата, собівартість продукції тощо. Зберігалася система централізованого матеріально-технічного постачання, яку так і не замінили на систему оптової торгівлі. Показник «реалізованої продукції» мало чим відрізнявся від «валу», тому що обсяги реалізації (при хронічному дефіциті товарів) зростали від збільшення випуску продукції, тобто «валу». Таким чином, було збережено затратний механізм. Поліпшення якості, запровадження нових зразків було економічно невиправданим. Не діяло на практиці й матеріальне стимулювання праці. Чим краще працювало підприємство, тим жорсткіші були норми утворення фондів стимулювання.

«Золота» п'ятирічка.

Багато вчених вважають, що восьма п'ятирічка стала особливо успішною, відзначалася прискоренням темпів і стрімким підвищенням ефективності виробництва. Її навіть називають «золотою» п'ятирічкою, єдиною, яка була виконана. За офіційною статистикою, протягом 1966—1970 рр. випуск промислової продукції збільшився в УРСР на 50 %, причому 2/3 приросту були одержані за рахунок підвищення продуктивності праці; валова продукція сільського господарства зросла на 16,6 %; національний дохід підвищився на 30 %. За п'ятирічку було збудовано 250 нових підприємств, створено єдину енергетичну систему республіки, завершилась електрифікація сіл України.

Але існують і альтернативні точки зору. К. Вальтух, В. Лавровський вважають, що підсумки п'ятирічки дещо скромніші.

В. Селонін та Г. Ханін стверджують, що за цей період економічні показники навіть погіршилися: у цілому по СРСР національний прибуток збільшився на 22 % проти 24 % за попередні п'ять років, продуктивність праці — на 17 % проти 19 % тощо. Гірше стали використовуватися основні виробничі фонди, зросла матеріалоємність продукції, причому швидко знижувалися показники в машинобудуванні. Високі звітні цифри досягалися за рахунок прихованого підвищення оптових цін. У підсумку реформи 1960-х рр., швидше, розладнали старий господарський механізм, ніж створили новий. Вони лише визначили раціональні економічні перспективи.

«Косигінські» реформи

У 1979 р. була здійснена спроба запровадження реформу промисловості. На початку 1980-х рр. було здійснено чергову реформу управління сільським господарством. У 1982 р. в областях і районах були утворені агропромислові об'єднання, покликані усунути відомчі бар'єри. У 1985 р. виник справжній управлінський монстр — Держагропром СРСР. До нього увійшли підприємства й організації міністерств хлібопродуктів, рибного господарства, меліорації та водного господарства, Центросоюзу тощо. Однак Держагропром не зміг забезпечити ефективної інтеграції сільського господарства й переробної промисловості. Навпаки, посилилася бюрократизація управління колгоспно-радгоспним виробництвом.